Doğan Kardeş

Sayı : 129
14 Nisan 1969
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X

ALTIN TOHUM 4 TRAVERS'LE ARKADAŞLARI HALKA 9 GEZEGENİNDEKİ "ALTIN TOHUM„ SALDIRISINDAN KURTULUP KEŞİF TANKIYLA KAÇMIŞLARDI, AMA, ANA GEMİYE KENETLENEMİYORLARDI, ÇÜNKÜ İÇERİSİNİ BİTKİDEN ÜREVEN TELLER SARMIŞTI..

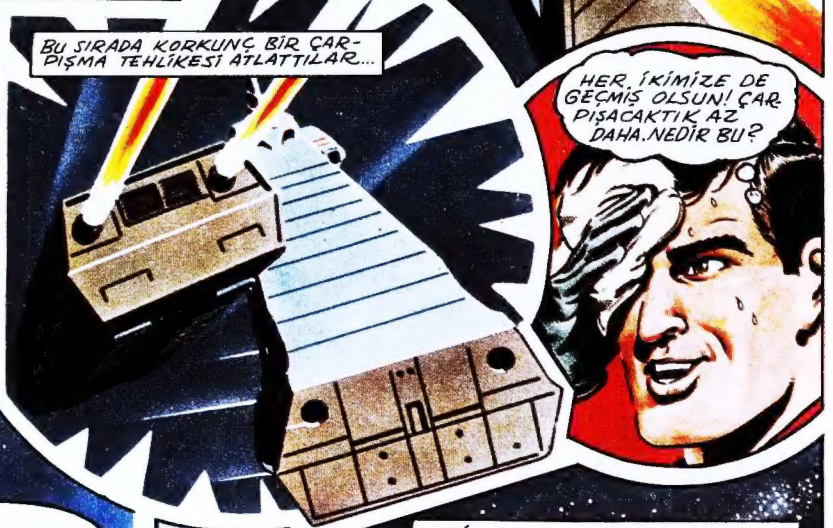

(Devamı son sayfada)

Çocuklar sizler için
500,000 LİRA
tutarında
ÖZEL İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

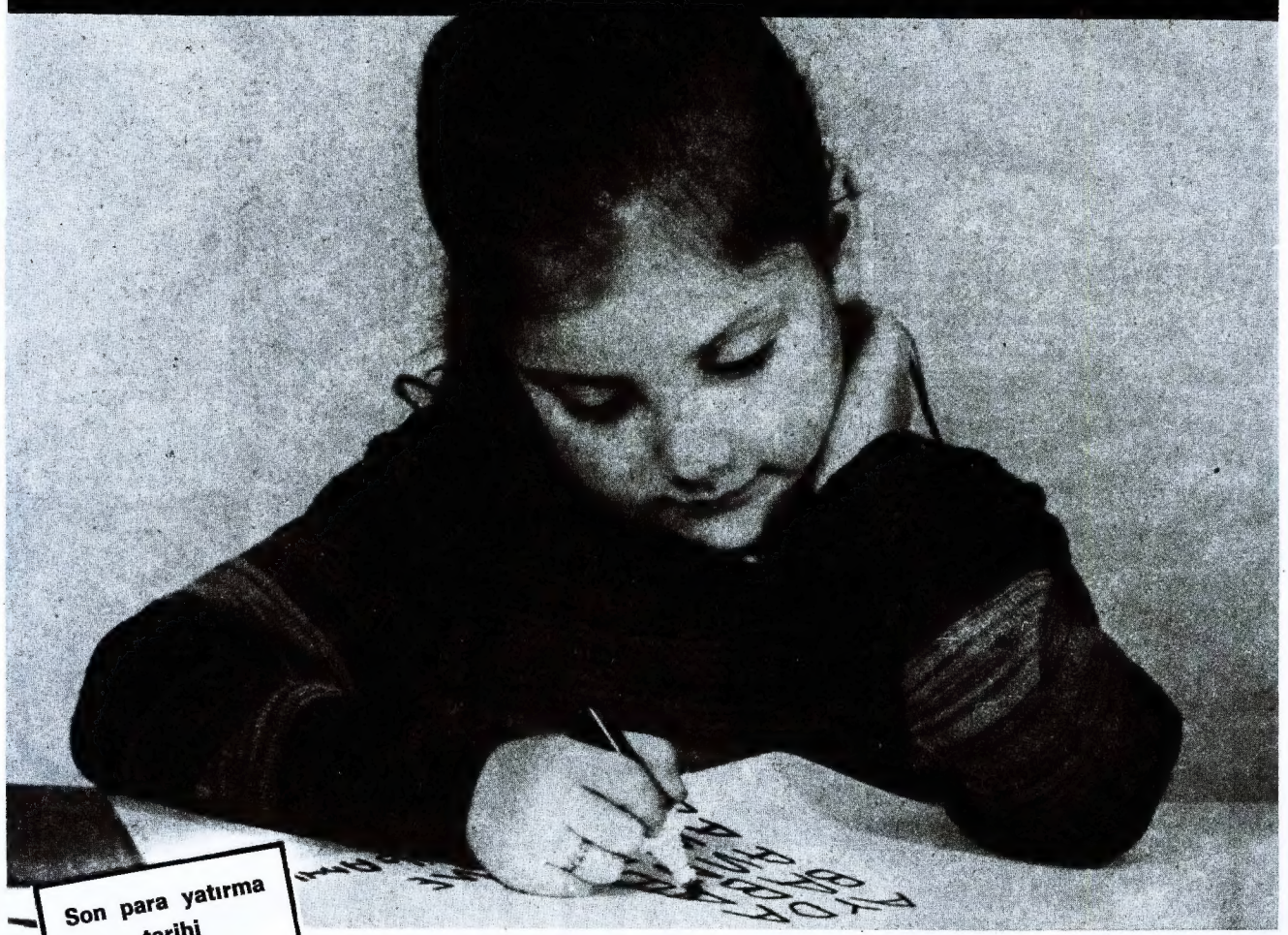

Son para yatırma tarihi
22 NİSAN 1969

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Yapı ve Kredi Bankası'nın siz çocuklara 1969 yılı armağanı: Yalnız çocuk hesaplarının katılabileceği 500.000 liralık özel ikramiye çekilişi.

Anne ve babanıza sorunuz: Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Yoksa, hesap açtırtarak tasarruf yolunda ilk adımı atınız ve bu zengin çekilişe katılınız.

23 Nisan 1969'da 18 yaşını doldurmamış olanlar bu çekilişe katılırlar.

25 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN) - 514) — 138

Y181

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ

14 Nisan 1969

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı: 691-129

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE
TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon : 26 21 70 - 71 - 72 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı Yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. ✶ Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

20 sayfa yerine 32 sayfa
16 sayfası çok renkli
75 kuruş

SEVİMLİ PRENS cici can ile

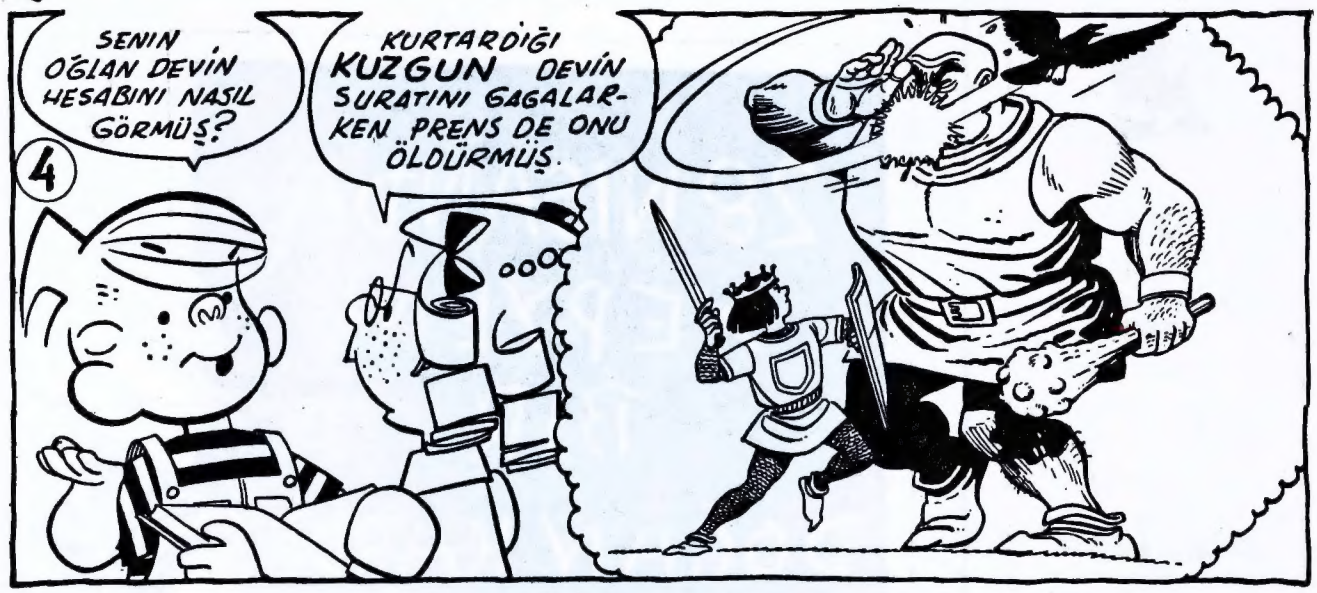

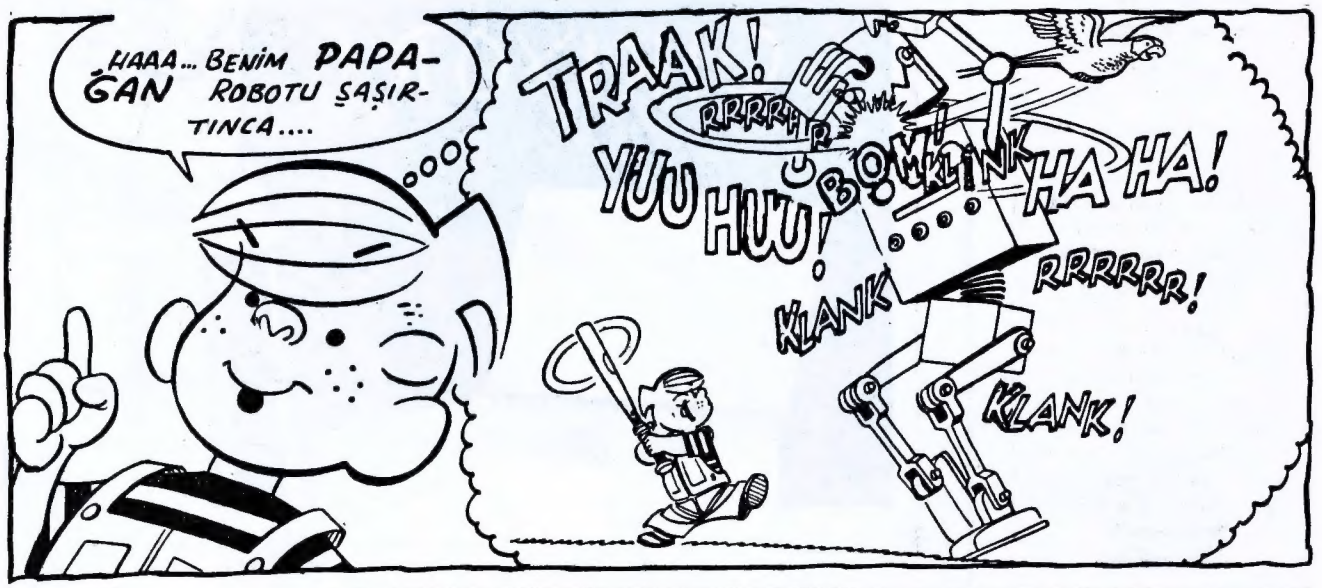

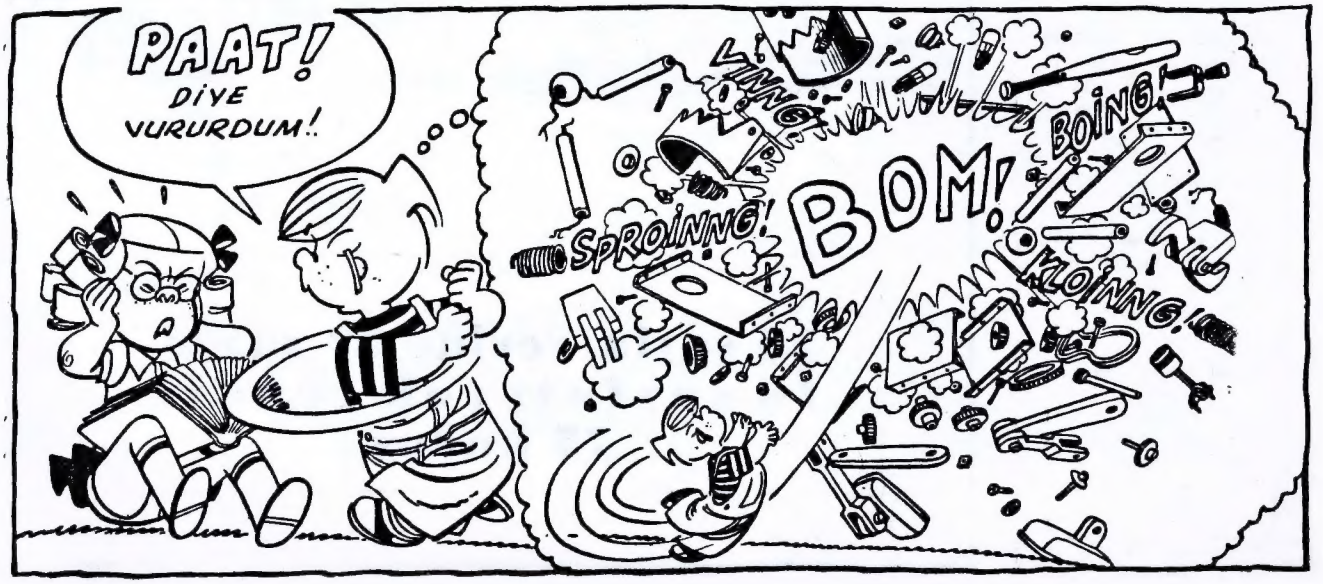

SIRMASAÇLI PRENSES dilek

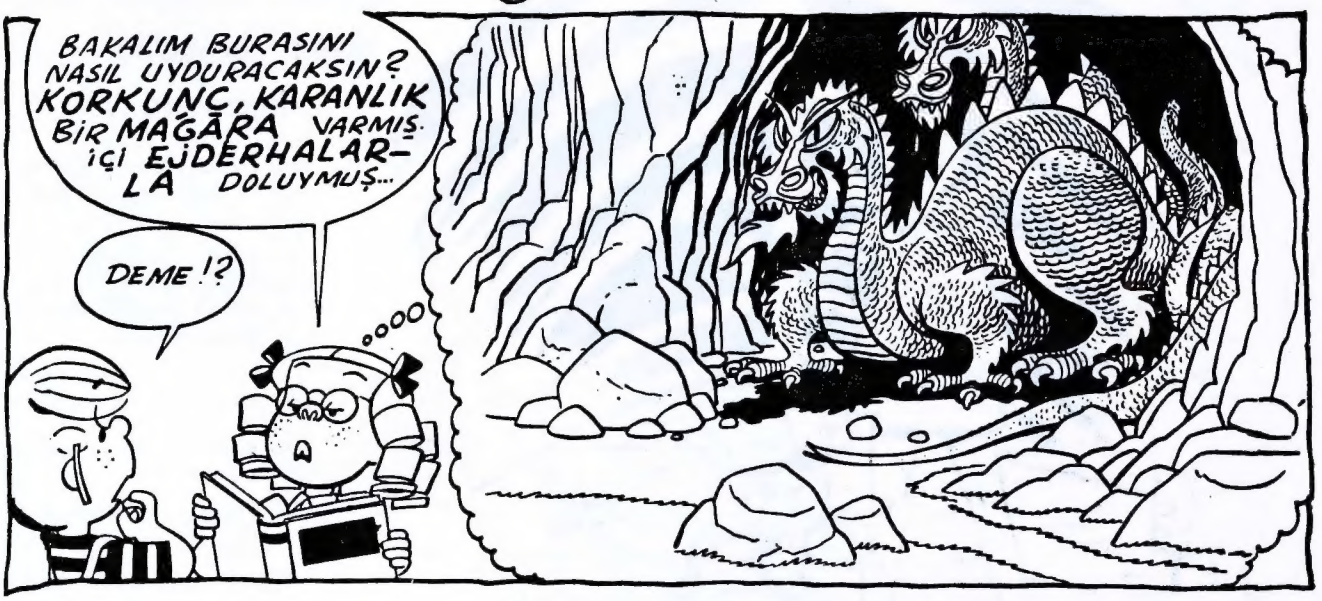

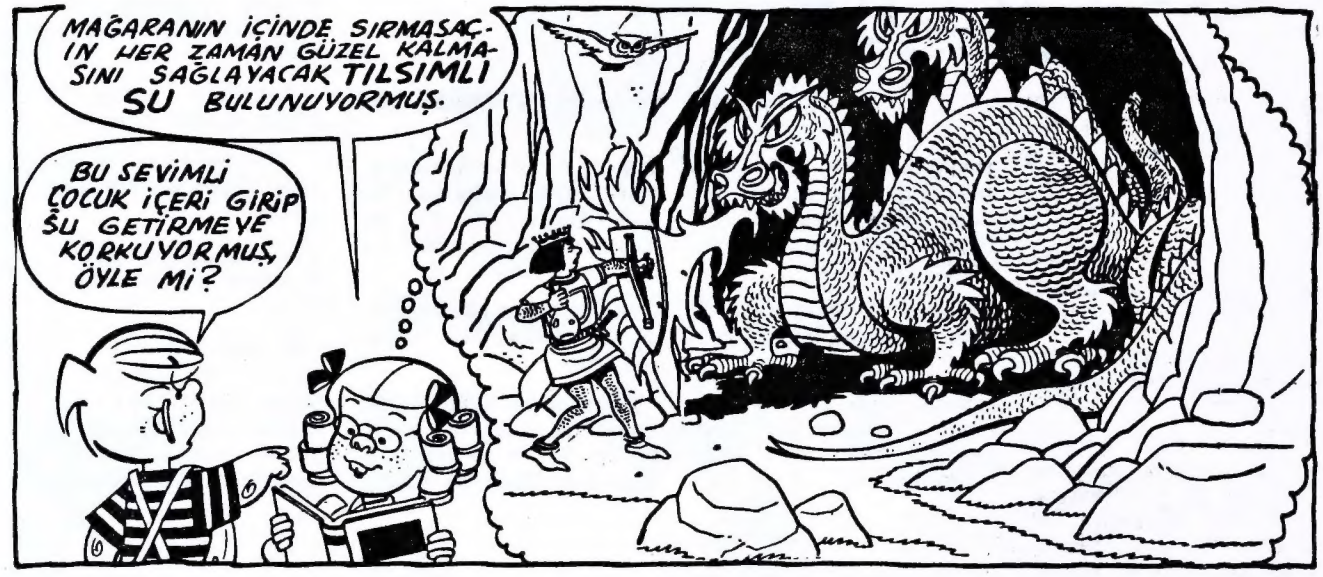

balinya'da HAYAT

Balina mağazaya girer girmez, tezgâhtar ortalıktan kayboldu, ödü kopmuştu...

R. HUGHES'den çeviren **TOMRİS UYAR**

Bir zamanlar, insanların oturdukları evleri hiç mi hiç beğenmiyen bir adam yaşıyordu. Kendi yaptığı evlere çağırıyordu onları:

— «Gelin de,» diyordu, «Balinya'da hayat ne güzelmiş, görün.»

O sırada Liverpool'da güzel mi güzel bir kızcağız vardı.

O da herkesle birlikte Balinya'ya doğru yola çıktı ama Balinya mimarı o kadar hızlı yürüyordu ki ona ayak uyduramadı. Küçük kız, koca bir köpek, son derece sinirli ve siyah incili bir ihtiyar kadınla iyi yürekli kocası geride kaldılar.

Yürüdüler, yürüdüler, deniz kıyısına vardılar. Denizde bir balina vardı.

— «Hah!» dedi küçük kız, «Balinya burası olsa gerek. Herhalde bizimkiler bu balinanın içindedirler. Biz de girelim.»

Kocasının öğütlerini dinlemeyen ihtiyar cadı balinayla konuşmak için su fışkırttığı deliğe ağzını dayadı, hayvancağız duymayınca da sinirlenip tepinmeye başladı, şemsiyesini şuraya, buraya vurdu. Derken balina hapşırdı hapşırır hapşırmaz gökyüzüne fırlattı ihtiyar cadıyı; bir daha onu göremediler. İyi yürekli koca, hemen Liverpool'a döndü.

Küçük kız tatlılıkla fısıldadı balinanın kulağına:

— «N'olur bizi içeri alsanıza,» dedi ve çok geçmeden köpekle kız içeri girdiler. Tabii eşya filan yoktu içerde:

— «İyi yürekli koca haklıymış,» dedi kız. «Burası ev gibi değil.»

Balinanın bir zamanlar yediği bir devin perukasından paspas yaptılar. Köpek, hemen paspasa kurulup uyudu. Uyanır uyanmaz da yeri kazımaya başladı. Balinanın canı nasıl yanmış ki avazı çıktığı kadar, tepeden geçen bir geminin kaptanına seslendi, başağrısı ilâcı istedi. Kaptan bir türlü bitmek bilmeyen koyun budundan bir parça fırlattı ona. But, balinanın boğazındayken köpek kaptı bitirdi.

— «Teşekkür ederim, başağrım geçti,» dedi balina kaptana.

Köpeğin işi işti, yatacak yeri vardı, yiyecek yemeği. Balina iyi bir ev sahibi olarak kızı düşündü. Küçük kızlar ne yer, ne içerdi acaba? Ona sormaya kalktı ama midesine doğru konuşmak güç geliyordu.

Hemen tropikal bölgelere yüzüp bir papağan buldu. Papağan, koca bir yılanın başından, kuyruğundan birer lokma kesip geri kalanından bir hortum yaptı, balinanın ağzına soktu.

— «Alo!» dedi küçük kız hortuma. «Biraz yemek istiyorum.»

— «Biraz yemek istiyormuş,» dedi balina papağana.

— Küçük kızlar tatlı sever,» dedi papağan. Bir tabak sütlâç getirip balinanın ağzına boşalttı.

— «Alo!» dedi küçük kız. «Bir yatak yok mu acaba?»

— «Yatak istiyor,» dedi balina papağana.

— «Mağazaya gitmeden olmaz,» dedi papağan.

Balina, mağazaya girer girmez, tezgâhtar ortalıktan kayboldu, ödü kopmuştu.

Yataklara bakan Mr. Binks yanaştı yanlarına.

— «Size nasıl bir yatak uyar acaba?» dedi korku içinde.

— «Dışımı boşverin,» dedi balina, «içime uysun, yeter.»

Mağazadakiler, hep birlikte, yatağı balinanın ağzından içeri ittiler; o da, bulduğu battaniyeleri, yastıkları mideye indirdi; az açgözlü değildi doğrusu.

Küçük kız, hemen yatağını yapıp yattı. Şimdi köpek gibi onun da yiyecek bir şeyi, yatacak bir yeri vardı.

— «Adam haklıymış,» dedi küçük kız. «Balinya'daki hayat, gerçekten evdeki hahattan güzel.»

Köpekle, hep orada kalmaya karar verdiler.

Papağan da onları besledi durdu, ama her zaman sütlâçla değil tabii...

HAYVANLAR ÂLEMİ

BARBAR ORANGUTAN

Cebelitarık'a gidenler o bölgenin en ünlü vahşi hayvanı sayılan barbar orangutanla karşılaşmaktan çekinirler ama, bugüne kadar bu hayvanın kimseye bir kötülük yaptığı görülmemiştir. Barbar orangutan Cebelitarık halkı için bir efsane kahramanıdır ve onlara varlığıyla uğur getirdiğine inanılmıştır. Barbar orangutanların asıl yurdu Kuzeybatı Afrika'dır. Fransa, İsviçre ve İtalya'da bu hayvanı hatırlatan maymun fosillerine de zaman zaman rastlanmaktadır. Bu hayvanlar, bitki, böcek ve diğer küçük hayvanları yiyerek beslenirler. Son derece şakacıdırlar.

KARINCA YİYEN

Bu iri hayvan, gününü genellikle uykuyla geçirir. Geceleri ise karınca ve benzeri hayvanları avlamak için dolaşmaya başlar. Dili uzun ve yapışkan bir maddeyle örtülüdür. Karıncaları yerde görünce dilini uzatıp ağzına alır. Bir tehlike ihtimali belirdiği an yuvasına kaçar ve uykuya dalar. Pençeleri çok kuvvetlidir, toprak altında yuva yapmak için toprağı kazarken bunlardan yararlanır. Afrika'da Büyük Sahrahın güneyinde yaşar.

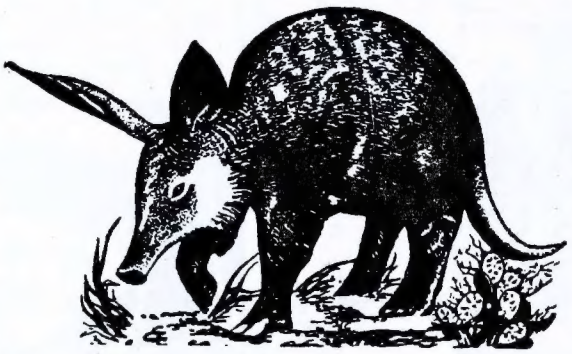

İNDİRİMLİ KİTAP İSTEYEN KARDEŞLER

Doğan Kardeş Yayınları «İndirimli Kitap Listesi»nden dergimizin son sayfasında yayımladığımız yüzde 20 indirim kuponlarıyla kitap isteyen kardeşlerimizin bundan sonra posta pulu ve kupon gönderdikleri TAAHHÜTLÜ İSTEK mektuplarını şu adrese yollamalarını rica ederiz.

BATEŞ BAYİLİK TEŞKİLÂTI
Aydınlık Han, Kat 1.
Cağaloğlu · İSTANBUL

GARİP ama GERÇEK

Tarzan
İKİNİZİN DE GELMESİ LUZUMSUZ ÇOCUKLAR. BEN TARZAN'LA GİDERİM.. ÇABUK DÖNERİZ..
22
KURŞUNLARI, DEĞDİĞİ KIMSEYİ İPNOTİZE EDEN LİVAK ADLI BİR AVCI TARZAN'I DA KENDİNE KÖLE ETMİŞ, KAMPA GÖTÜRMÜŞTÜ. LİVAK'IN KIZI TARZAN'I KURTARMAK İSTEMEKTEDİR

BAKIN İLACIN TESİRİ İLE TARZAN BEN NE DERSEM YAPIYOR BU TİP İNSANLARDAN BİR ORDUM OLSA NE GÜZEL OLURDU DEĞİL Mİ? HAH. HAH.. HA.. ORMANDA VAHŞİ HAYVAN BIRAKMAZDIM..

BU İLACI İNSANLAR ÜZERİNDE KULLANMANIZ, ONLARI UYUŞTURUP KENDİNİZE KÖLE ETMENİZ HİÇ HOŞUMA GİTMEDİ...
SAÇMALAMA HANS... KIZIMLA EVLENİNCE İLACIN FORMÜLÜNÜ SANA DA VERECEĞİM DAHA NE İSTİYORSUN SEVİNMEN LAZIM DEĞİL Mİ?

ONUNLA DÜNYANIN EN GÜÇLÜ İNSANI OLACAKSIN FENA MI?!
AMA BEN!
ŞŞTT... HANS!
12-24 1920

HAKLIYMIŞSIN BABAM ÇILDIRMIŞ. ONU BU DELİCE FİKİRLERİNDEN MUTLAKA KURTARMALIYIZ..
ÜZÜLME GRETA, BİR YOLUNU BULACAĞIZ..

BAKIN, ÇOCUKLAR. AV KÖPEĞİM TARZAN, BEYAZ GORİLİN YERİNİ BULDU GALİBA...
Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

ŞAHASER!
İŞTE DÜNYANIN EN NADİR BEYAZ GORİLLERİNDEN BİRİ KARŞIMIZDA...

YAŞA TARZAN! BENİ İYİ BİR YERE GETİRDİN.
SİZ NE İSTERSENİZ ONU YAPARIM..
BAKIN ÖBÜR GORİLLER ONA NASIL HİZMET EDİYORLAR. O GORİLLERİN KRALI, VE YAKINDA BENİM OLACAK.. VAHŞİ HAYVAN KOLLEKSİYONUMUN EN KIYMETLİ HAYVANI...
ALLAH KAHRETSİN! TABANCANIN KURŞUNU ORAYA KADAR GİTMİYEÇEK... İLAÇ TESİRİNİ BURADAN GÖSTEREMEZ.. BÜYÜK AKSİLİK BU!
ÖNÜMÜZDE ÇOK AÇIK. ONLARA GÖRÜNMEDEN YAKLAŞMAMIZ İMKÂNSIZ. FAKAT BUNUN DA ÇARESİ VAR...
HANS, SEN ŞU SİYAH GORİLLERİ TEKER, TEKER VUR. YALNIZ KALINCA O BEYAZ GORİLİ DAHA KOLAY YAKALARIZ. HAYDİ, HANS. DURMA!
12-31-1921
BEN ZAVALLI HAYVANLARI SEBEPSİZ YERE ÖLDÜREMEM BAY LİVAK!
VER O TÜFEĞİ BANA APTAL!
BEN ÖLDÜRÜRÜM ONLARI!
AFFET BENİ BABA...
JOHN CELARDO
SENİ KÖLEM YAPMAĞA MECBURUM..
AH!
DANN!
Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate, Inc.

TENİS RAKETİNİZ İŞTE BU AĞAÇLARDAN YAPILIYOR

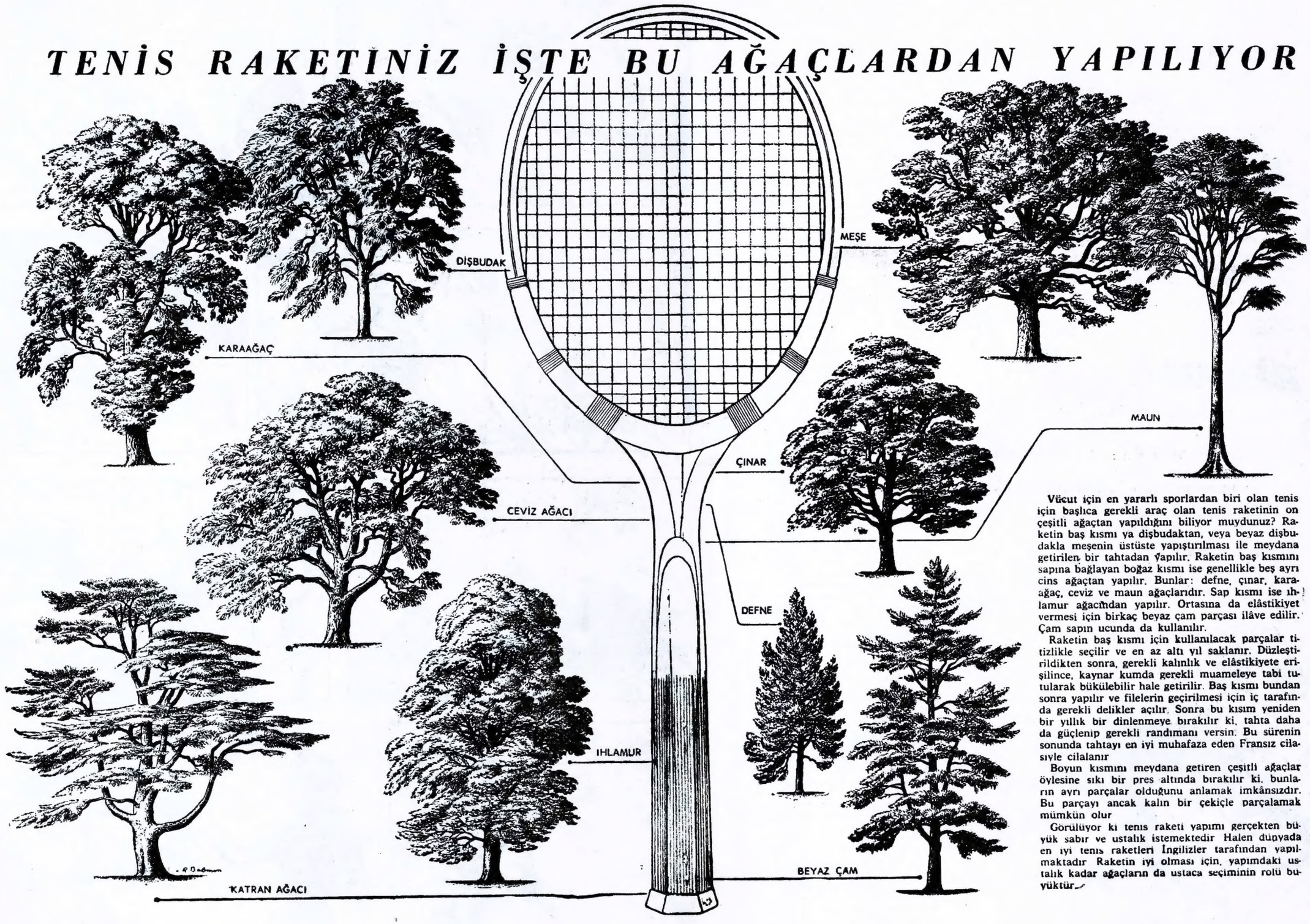

Vücut için en yararlı sporlardan biri olan tenis için başlıca gerekli araç olan tenis raketinin on çeşitli ağaçtan yapıldığını biliyor muydunuz? Raketin baş kısmı ya dişbudaktan, veya beyaz dişbudakla meşenin üstüste yapıştırılması ile meydana getirilen bir tahtadan yapılır. Raketin baş kısmını sapına bağlayan boğaz kısmı ise genellikle beş ayrı cins ağaçtan yapılır. Bunlar: defne, çınar, karaağaç, ceviz ve maun ağaçlarıdır. Sap kısmı ise ıhlamur ağacından yapılır. Ortasına da elâstikiyet vermesi için birkaç beyaz çam parçası ilâve edilir. Çam sapın ucunda da kullanılır.

Raketin baş kısmı için kullanılacak parçalar titizlikle seçilir ve en az altı yıl saklanır. Düzleştirildikten sonra, gerekli kalınlık ve elâstikiyete erişilince, kaynar kumda gerekli muameleye tabi tutularak bükülebilir hale getirilir. Baş kısmı bundan sonra yapılır ve filelerin geçirilmesi için iç tarafında gerekli delikler açılır. Sonra bu kısım yeniden bir yıllık bir dinlenmeye bırakılır ki, tahta daha da güçlenip gerekli randımanı versin. Bu sürenin sonunda tahtayı en iyi muhafaza eden Fransız cilasıyle cilalanır

Boyun kısmını meydana getiren çeşitli ağaçlar öylesine sıkı bir pres altında bırakılır ki, bunların ayrı parçalar olduğunu anlamak imkânsızdır. Bu parçayı ancak kalın bir çekiçle parçalamak mümkün olur

Görülüyor ki tenis raketi yapımı gerçekten büyük sabır ve ustalık istemektedir Halen dünyada en iyi tenis raketleri İngilizler tarafından yapılmaktadır Raketin iyi olması için, yapımdaki ustalık kadar ağaçların da ustaca seçiminin rolü büyüktür.

PARA BİRİKTİRME FONU

ŞUBAT AYI KURASINDA KAZANAN KARDEŞLER

Kardeşlerimizi para biriktirmeye alıştırmak amacıyla YAPI ve KREDİ BANKASI'nın DOĞAN KARDEŞ okuyucuları arasından beşine verdiği 500'er liralık PARA BİRİKTİRME FONU'nun ŞUBAT ayı çekilişi yapılmıştır. İstanbul, Beyoğlu 1. Noteri Dr. Kemal Türkoğlu, Defterdarlık Murakıbı Necdet Olgaçoğlu ve dergi yöneticileri huzurunda yapılan bu çekilişte beş kardeşimiz YAPI ve KREDİ BANKASI'nın 500'er liralık İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI'nı kazanmıştır. Kardeşlerimizin büyük ilgi gösterdiği ŞUBAT ayı çekilişinde kazanan 5 talihli şunlardır :

1) **AYDIN TAŞKINOĞLU.** Lâleli, Kemalpaşa Mah. Ağa Yokuşu Cad. No. 21, Daire 1 **Aksaray - İSTANBUL.**
2) **YASEMİN KİRİŞÇİ.** Merkez Bankası Evleri Ahmet Vefik Paşa Cad. No. 42, **Kalaba - ANKARA.**
3) **HÜLYA GÖNENÇ.** Pancar Lojmanları, **Taşköprü - KASTAMONU**
4) **SANEM İNCE.** Eti Sokak No. 49/1, **Bornova - İZMİR.**
5) **KÜRŞAT DEMİRCİOĞLU.** Zümrüt Evler Nazmi İlker sokak No. 15, **Maltepe - Kartal / İSTANBUL.**

DOĞAN KARDEŞ, talihlileri tebrik ederken bütün kardeşlerine başarılar diler.

DİKKAT! 500'er liralık İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI kazanan 5 kardeşimiz, adlarına düzenlenen cüzdanları almak için YAPI ve KREDİ BANKASI şubelerince davet edilecekleridir.

BİR DAĞ GEZİNTİSİ

Yazan: **AFŞİN ŞAHİN**

— 2 —

Metin, Uğur ve volkan burunlarında balık kokusu nefes nefese son ağaçları da geçip dere yatağıyla karşı karşıya kaldıklarında şaşkınlıktan küçük dillerini yutacaklardı. Vadinin ortasında taşlarla dolu bir dere yatağı vardı ama içinde bir damla bile su yoktu. Dere kurumuştu! Öyle ya, aylardan Ağustos'tu, yani yaz sonu. Bu zamana su kalırmıydı? Hele bunun gibi eriyen kar sularıyla ve bahar selleriyle beslenen bir akarsuda. Aslında vadinin tabanı daracıktı, suların taşkın olduğu zamanlar bütün vadi akan sulara yataklık görevi yapıyor olmalıydı. Volkan'la Metin hiç bir şey demeden Uğur'a baktılar.

— «Vallahi biz geldiğimizde su vardı,» dedi Uğur.

— «Siz ne zaman gelmiştiniz?»

— «Okullar tatil olmadan bir kaç hafta önce.»

— «Yani Mayıs ayında.»

— «Öyle olacak.»

— «O zaman tabii su olur,» dedi Metin

«Dağda eriyen kar suları buradan akar.»

— «Şimdi ne yapacağız?» dedi Volkan.

Metin birdenbire midesinin şiddetle kazındığını hissetti.

Dere yatağına inip aşağıya doğru yürümeye başladılar. Hava iyice kararmıştı. Hafif ve nemli bir esinti «geçmiş olsun» dercesine yüzlerini okşadı. Üçü birden başlarını kaldırıp havaya baktılar. Bütün mavilik o siyah bulutun altında kaybolmuştu. Sanki akşam oluyordu.

Sonra ortalık birdenbire aydınlandı. Ardından korkunç bir gümbürtü koptu. Yakınlarda bir yere yıldırım düşmüştü. Derken fotoğraf lâşına benzeyen göz kamaştırıcı ışık bir daha çaktı. Bir daha, bir daha! Ve arkalarından kulakları sağır edici gök gürlemeleri... İlk yağmur damlası Metin'in koluna düştü. Volkan:

— «Yağmur başlıyor çocuklar,» dedi. «Hemen şu ağaçların altına sığınalım!»

— «Deli misin?» diye atıldı Metin. «Öğretmenin Tabiat Bilgisi dersinde söylediğini unuttun mu? «Yıldırımlar sivri yerlere düşer, şimşek çakarken sakın ağaçların altına saklanmayın, demişti.»

— «Doğru,» dedi Uğur. «Öyle demişti»

Yağmur apansız hızlanıvermişti. İri damlalar pantolonlarının ve gömleklerinin üzerinde iri lekeler bırakmaya başlamıştı.

— «Peki, böyle olduğumuz yerde sırılsıklam ıslanacak mıyız?» diye sordu Volkan, «Bari şu kayanın altına saklanalım.»

Üçü birden dere yatağının kenarındaki büyük kayaya doğru koştular.

Dere, kışın ve ilkbaharda bütün coşkunluğuyla akarken kendisine derin bir yatak açmıştı. Bu arada kıyıdaki bu büyük kayanın da dibini oymuş, tepesini ise bir saçak gibi çıkıntılı bırakmıştı. Bu çıkıntı yağmura karşı siperlik görevini oldukça iyi yapıyordu. Yerde çömelip kayanın en dibine kadar sokulmuşlardı. Yalnız bazan rüzgâr yağmuru sağa sola savuruyor, o zaman yağmur vücutlarını kamçı gibi dövüyordu. Şimşekler, gök gürültüleri devam edip gidiyordu. Gümbürtüler çok yakınlardan geldiğine göre yıldırımlar o çevreye düşüyor olmalıydı. Gözleri kamaşmış, kulakları çınlamaya başlamıştı. Kayanın altına büzülmüş, ellerini bacaklarının arasına sokmuşlardı. Metinin gözü bir ara Uğur'a ilişti. Yüzü sapsarı kesilmişti ve galiba korkudan titriyordu.

— «Neyin var?» diye sordu Metin.

— «Hi-hiç b-bir ş-şeyim yok!» dedi Uğur güç belâ.

Metin açlığını tamamen unutmuştu. Şu anda, yağmurun bir an önce kesilmesinden ve eve dönmekten başka dileği yoktu. Fakat yağmur kesileceğine hızlanıyor, yıldırımlar azalacağına çoğalıyordu. İyi ki hava soğuk değildi. Bir de hava soğuk olsa hüngür hüngür ağlamaları işten bile değildi. Volkan hiç ses çıkarmadan duruyor, arada bir, bütün bunlar senin yüzünden oldu dercesine Uğur'a ters ters bakıyordu.

Bu durumda birkaç saat geçti. Ama onlara saatler değil, yıllar geçmiş gibi geldi. Gök gürlemeleri, şimşekler zamanla azaldı, bir süre sonra tamamen kesildi. Fakat yağmur yavaşlamak bilmiyor, günlerce yağmaya kararlı bir bahar yağmuru gibi vargücüyle boşalmaya devam ediyordu. Aralarında hemen hiç konuşmuyorlardı. Bir şey sorulacak olsa tek kelimelik cevaplarla yetiniyorlardı. Demin ki korkuları yatışmış, yerini pişmanlık ve üzüntü almıştı. Ailelerine haber vermeden buralara kadar geldikleri için kendilerini suçlu buluyorlardı.

Uzun süren bir sessizlikten sonra birden kulak kabarttılar. Uzaklardan, yağmurun şakırtısını aşan garip bir ses geliyordu. Rüzgârın uğultusuna ya da denizin çağıltısına benzer bir ses. Birbirlerinin yüzüne, «Bu da ne?» gibilerden baktılar. Ses gitgide yaklaşıyordu. Acaba fırtına mı çıkıyordu? Ama pek rüzgâr sesine benzemiyordu bu, çünkü sürekliydi, kesik kesik değildi ve gitgide yükseliyordu. Kış olsa, çığ yuvarlandığını sanabilirlerdi. Yoksa depremden önce duyulan sesler miydi bunlar? Öğretmenleri, bu dağın çok eski çağlarda bir yanardağ olduğunu söylemişti. Acaba yanardağ yeniden patlamak üzere miydi? Kendisini ilk toparlayan Volkan oldu:

— «Sel geliyor!» diye bağırdı.

Üçü birden korkuyla ayağa fırladılar. Dere yatağının üst yanına doğru baktılar. Evet, bu korkunç çağıltı yaklaşan selin sesiydi! Bulanık çamur rengi su kütlesi hızla onlara yaklaşıyordu. Bir an taş kesmiş gibi durakladılar.

— «Kaçalım!» diye bağırdı Metin, «Sel yatağının içindeyiz!»

Kayanın alt ucundan dolanıp yamaca çıkmak için aşağıya doğru koşmaya başladı, fakat telâştan ayağı bir taşa takıldı ve yüzü koyun yere yuvarlandı. Dizinin başka bir taşa çarpıp yarıldığını farketmeden ayağa fırladı, dönüp arkasına baktı. Vol-

kan kayanın altında yoktu, kaçıp gitmişti bile. Uğur ise hâlâ oradaydı, korkudan donakalmış öylece bakınıyordu. Sel korkunç heybeti ve gürültüsüyle 50-60 metre kadar ötelerindeydi. Önüne çıkan her şeyi egemenliğine alarak hızla ilerliyordu. Metin son gayretle Uğur'a doğru koşup elinden tuttu.

— «Uğur! Kaçalım!» diye bağırdı.

Büyülenmiş gibi duran Uğur'u kolunda çekerek koşmaya başladı. Kayanın çevresinden dolanıp, dik yamaçtan yukarıya güçlükle tırmandılar. Sel yatağının kenarındaki yükseltiye çıktıklarında, biraz önce bulundukları yeri azgın sular kaplamıştı bile. Ölümden kıl payıyla kurtulmak herhalde buna denirdi. Çamur rengi bulanık su köpüre köpüre akıyordu.

— «Burada durmayalım,» dedi Metin. «Sular daha da yükselebilir.»

Fakat selin gürültüsü sözlerini boğdu. Uğur hiç bir şey anlamadı. O zaman eliyle «yukarıya çıkalım» diye işaret etti.

Yamaçtan yukarıya doğru tırmanmaya başladılar. Yağmurun hâlâ bardaktan boşanırcasına yağdığını, sırılsıklam ıslandıklarını ancak o zaman farkedebildiler. Kendisini biraz toparlamış olan Uğur Metin'in dizinden yağmur sularıyla birlikte akan kırmızılığın farkına vardı.

— «Dizine ne oldu?» diye sordu.

Metin eğilip dizine baktı. Dizinde bir yarık açılmış, içinden kan boşanıyordu. Bir an, nerede yaralandığını hatırlayamadı. Sonra, selden kaçarken dere yatağının içinde düştüğü aklına geldi. Cebinden ıslak mendilini çıkartıp kanı sildi, mendili yaranın üzerine bastırdı. Uğur, bu sefer de:

— «Volkan nerede?» diye sordu.

— «Kaçmış olmalı. Sen görmedin mi?»

— «Yoo. Ben selden başka hiç bir şey görmedim, hiç bir şey duymadım.»

— «Ben senin yanına döndüğümde Volkan orada yoktu. Kaçmış olmalı.»

— «Bilmem...»

— «İnşallah kaçmıştır!» dedi Metin.

Sonra ellerini ağzına götürüp:

— «Volkaaan!» diye bağırdı. Bir süre bekledi. Hiç bir karşılık gelmedi.

Bu kez sağ elinin iki parmağını ağzına sokup keskin bir ıslık çaldı. Ses yok. Bir daha, bir daha çaldı. Gene ses yok. Bir süre sonra uzaklardan bir ıslık onlara cevap verdi. O zaman Metin ıslık çalmaya devam etti. Cevap veren ıslık sesi gittikçe yaklaşıyordu. Sonunda ağaçların arasında Volkan göründü. Gülerek yaklaşıt.

— «Neredesin ya'a!» dedi. Metin. «Meraktan çatlayacaktık!»

— «Korkudan taa tepenin üzerine kadar kaçmışım... Ya siz ne yaptınız? Dizine ne oldu?»

Metin olanları anlattı. Mendili dizinden kaldırdı. Kan durmuştu, ama yara için için zonklamaya başlamıştı. Volkan yaranın durumunu görünce ıslık çaldı:

— «Üfff! Çok fena!» dedi.

Metin, yiğitliği elden bırakmamak için:

— «Yok canım, o kadar fena değil,» dedi. «Biraz kanadı ama yürümeme engel olmuyor.»

Sonra bu son söylediğini doğrulamak istercesine bir adım attı. Atmasıyla:

— «Ayyy!» diye feryadı basması bir oldu. Canı çok acımıştı. Dizini bükemediği gibi o bacağının üzerine basamıyordu. Çaresizlik içinde, bulundukları ağacın dibine çöktüler.

— «Şimdi ne yapacağız?» dedi Volkan.

— «Bilmem...» dedi Uğur.

Demin sorduğu soruya cevap veren gene Volkan oldu.

— «Bu yağmurda geri dönemeyiz. Islanmayı göze alsak bile Metin bu bacakla yürüyemez. Zaten şimdi yola çıksak bile bir saatten karanlık bastıracak. Böyle karanlık, yağmurlu bir gecede bir de yolumuzu kaybedersek...»

— «Eeee?» dedi Metin.

— «Eeesi meesi, bu geceyi burada geçirmek zorundayız!»

Metin'le Uğur korkudan gözleri büyüyerek Volkan'a baktılar.

— «Nee!»

— «Var mı başka çaresi? Varsa söyleyin.»

İkisi birden tırnaklarını ısırıp sustular.

(Devamı var)

HANGİSİ YARARLI

Murat babasına sordu:

— «Babacığım, ay güneşten daha yararlıdır, değil mi?»

— «Neden?»

— «Gündüzleri nasıl olsa aydınlık. Halbuki Ay geceleri ışık veriyor?..»

HEPSİ BİR

Amcası Ali'ye sordu:

— «Oğlum Ali, niçin her zaman sınıfın sonuncusu oluyorsun?»

— «Bunun önemi yok ki amcacığım, sınıfın sonuncuları da birincileriyle aynı şeyleri okuyorlar.»

CEBİNDEYMİŞ

Çok afacan bir çocuk olan Hasan'a annesi:

— «Oğlum,» dedi, «sana sokakta çocuklarla dövüşme demedim miydim? Bak iki dişini daha kaybetmişsin.»

— «Kaybetmedim anneciğim, bak cebimde işte!..»

YANLIŞLIK YAPMAMAK İÇİN

Ev sahibi evinin çatısında birinin dolaştığını duydu. Bahçeye inerek çatıdaki adama seslendi:

— «Hey ahbap, çatımda ne arıyorsun öyle?»

— «Tablomda yanlışlık olmasın diye kiremitleri sayıyorum!»

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Eski çağlardan kalma eser. Bizi doğruran. 2) Sonuna «i» gelirse bir çift olur. Artistin sahnede yaptığı. 3) Güneydoğu illerimizin birinin halkından. Dedelerden ve büyükbabalardan herbiri. 4)Bir şeyin özellikle kemiklerin toparlak ucu. Laponya halkından olan kimse. 5) Bir harfin okunuşu. Bir emir. 6) Kutsal bir konu üzerine yazılmış şiir ve müzik eseri. 7) Bir şeyi yapmayı önceden arzulayıp düşünme. Sonuna «R» gelirse er olur.. 8) Yoksunluk içinde ve güçlükle. 9) Tersi, çekme, sürükleyerek götürme. Dünyanın uydusuna ayak bas anlamına bir emir. 10) Sonuna «i» gelirse bir cisimdeki sıcaklığın artmasına sebep olan fiziksel erke olur. Kanatların bağlı bulunduğu kapı veya pencere çerçevesi.

YUKARDAN AŞAĞIYA: 1) Lığ. Bir nota. 2) Bir kadın ismi. 3) Bir hastalık. Ayı oynatmayı iş edinen kimse. 4) Otur (emir). 5) Bir içki. 6) Zarkanatlılar takımını meydana getiren böcekler. Dünyanın uydusu. 7) Kırmızı yanak (iki kelime). 8) Tersi, geniş ve eğik kılıç. Japonya'da bir şehir. 9) Bin kilo. Evrenin acun haline gelmeden önce geçirdiği düşünülen uyumsuz ve karışık hal. 10) Belli, açık. Tersi, boşluktaki elektromagnetik dalgaları alan veya yayımlayan iletken tel veya çubuk.

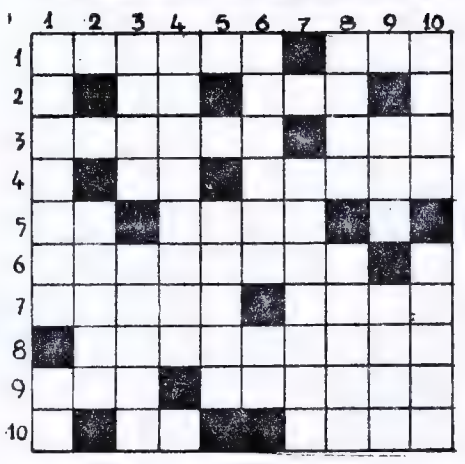

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) TELEFON. Bİ. 2) ESER. TOROS. 3) Lİ. İYOT. RE. 4) EN. ŞURADA. 5) OTLA. O. 6) REAYA. AS. 7) OVA. TAKA. 8) PANO. KAHTA. 9) AT. DİKKAT. 10) ADI. OD. AR.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) TELESKOP. 2) ESİN. VAAD. 3) LE. ORANTI. 4) ERİŞTE. 5) YULAR. DO. 6) OTORAY. KİD. 7) NOTA. ATAK. 8) DO. AHKA. 9) BORA. 10) AKTAR. SAAT.

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

bu hafta doğan KARDEŞLER

WILBUR WRIGHT
(Indiana - 16.4.1867)

Ünlü bir Amerikalı havacı ve uçak yapımcısıdır. Kardeşi Orville Wright ile birlikte iki düzeyli ve iki pervaneli bir uçak yaparak havacılık tarihinde çığır açmıştır. 1912'de ölmüştür.

AYŞE GEREKLİ — İnegöl — 17.4.58
FERİT GEREKLİ — İnegöl — 17.4.58
NUSRET SENAY — İstanbul — 17.4.60
SÜKRAN TEZCOŞKUN — İzmir — 19.4.57
İZİ NAMER — Ankara — 17.4.59
★E. KOPARAL — Turhal — 20.4.57
G. MEMİŞYAZICI — İstanbul — 14.4.59

ALİ GÜLMEZ — İskenderun — 19.4.60
TUNA TAŞER — Uşak — 14.4.57
GÖKHAN ELBİRLER — İstanbul — 14.4.61
JALE YEŞİLNİL — Gölbaşı — 16.4.60
SÜHEYLÂ KETENCİ — Ankara — 14.4.59
ESİN KOTİLOĞLU — İstanbul — 20.4.60
KÜRŞAT TAŞDELEN — Eskişehir — 17.4.54

FATOS ÇAMLI — Tire — 16.4.60
★NÜKHET KUTLUER — Manisa — 14.4.57
MİHRİMAH ÖNER — Üsküdar — 19.4.58
HAYRETTİN BİÇER — İstanbul — 20.4.57
ERCAN TAŞ — Adana — 15.4.58
★İLHAN YÜCEL — Arhavi — 14.4.58
OĞUZ KAYNAR — Nazilli — 14.4.60

AYDIN DEMİRER — İstanbul — 14.4.58
★ORHAN ÖZTÜRK — Ardahan — 14.4.54
ERGUN ÖZGEN — Adapazarı — 16.4.61
RIDVAN YALÇINBAŞ — Ödemiş — 18.4.54
BERRİN COŞAR — Çankırı — 18.4.59
★U. SEMİZOĞLU — Samsun — 15.4.61
METİN ÖLÇER — İstanbul — 17.4.57

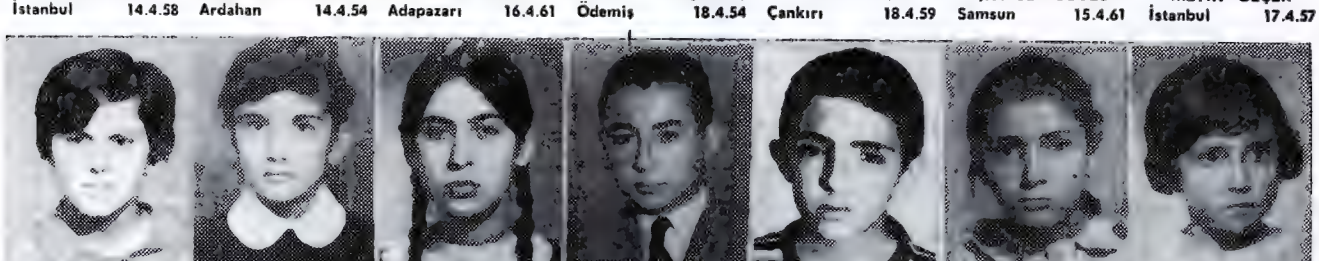

★CANAN BÜYÜK — Giresun — 19.4.57
ASUMAN ÇEVİK — Bursa — 17.4.56
COŞKUN ÖZTAN — Antalya — 15.4.55
ÖZCAN AYAN — Bucak — 14.4.55
METİN AKIN — İstanbul — 20.4.58
★GÜLTER TOKMAK — Sivas — 17.4.57
BELGİN ERDOĞAN — Adana — 16.4.61

(Devamı 18. sayfada)

HAYVAN MASALLARI : 15

BURMA BIYIKLI TEKİR

Yazan : **EFLÂTUN CEM GÜNEY**

Bir varmış, bir yokmuş; Kedinin biri, birgün, aklına nerden estiyse, tilki kardeşi görmeye gitmiş, giderken de, ağız tadımlığı, iki güvercin götürmüş. Sevinmez olur mu, ağzı kulaklarına varmış tilkinin:

— «Buyur tekir kardeş; buyur; öyle bir göresiymiştim ki, sizi buralara yel mi attı; sel mi attı» diyip içeri almış. Oturmuşlar karşı karşıya, konuşmuşlar miyav miyav!

«Tekir kardeş,» demiş tilki «Hani bir gece bir kümesin önünde çektiğin ziyafet yok mu, halâ tadı damağımda. Doğrusu yağa batırsam, bala batırsam o iyiliğinizi ödeyemem ama, yürekte var, elde yok. Bugünlerde ne bir ağacın altında bir dolap çevirebiliyorum, ne de kurdun, kuşun başına bir çorap örebiliyorum.»

Tekir de :

— «Tilkı kardeş,» demiş. «Gün uğursuzun! Benim de farelerle başım dertte; her gece kuyruklarını vay ediyor, otu bulguru pay ediyorlar. Bu kökü kuruyasıların kökünü bir türlü kurutamadım gitti. Evin adamı da, ne hin oğlu hin olduklarını bildiği yok ya, göz yumduğumu sanıyor onlara. Ne ekmek veriyor bana; ne aş: «Senin gibiler taş yesin taş!» diyor. Ben de ogün, bugün kısmetimi dalda, budakta arıyorum. Eh, işte, veren Allah, bir yerine iki güvercin verdi bugün. Doğrusu boğazımdan geçmedi; seni deyip geldim. Hele bir karnımızı, burnumuzu doyuralım; sonra gene çene çalarız.» demeye kalmamış, lışarda bir gürültü olmuş. Meğer dağ komşuları oturmaya gelmişler, «iki kemküm edelim!» diye. Tilki kardeş, güler yüzle:

— «A benim yol, iz bilir komşularım; benim için yorulmuşsunuz ama, bu akşam burmabıyıklı misafirim var. Başka bir gün buyurun!» deyince, ayı çakalın yüzüne bakmış; mırınkırın etmeden dönmüşler ama, yol boyunca da bir meraktır sarmış onları: «Acep bu burma bıyıklı misafir de kim oluyor?» diye.

Boşa koymuşlar dolmamış, doluya koymuşlar almamış; bir türlü bir dala kondurama mışlar. Gene domuzun domuzluğu tutmuş da:

— «A yarenler» demiş. «Merak edecek ne var bunda, bizim tilki kan alacak damarı bilir; kimbilir kimden ne çıkarı var! Böyle olmasa, bizi kapısından savar mıydı. İlle tanımak istiyorsanız, yarından tezi yok, yemeğe çağıralım onları; misafir umduğunu yemez, bulduğunu yer.»

Hepsinin de aklı yatmış buna:

— «Öyle bir kayabaşı sofrası donatalım ki, tilkinin de, burma bıyıklı misafirinin de parmağı ağzında kalsın!» deyip yapılacak şeyleri paylaşmışlar:

Ayı:

— «Hangi kayadan isterseniz peteği balı benden!» demiş.

Domuz:

— «Hangi ağaçtan isterseniz meyvesi dalı benden!» demiş.

Çakal:

— «Hangı köyden isterseniz, ördeği, kazı benden!» demiş.

Kurt:

— «Hangi sürüden isterseniz, koyunla kuzu benden!» demiş.

O gece ne uyku, ne tünek! Dalacakları köye dalmış, alacakları sürüden almışlar... İşler yoluna girdikten sonra, yavru tavşanı allamışlar, pullamışlar, misafirleri çağırmaya yollamışlar.

Tavşan, av sofrasını ballandıra ballandıra sayıp dökünce Tekir kaşlarını çatıp:

— «Miyav miyav, pilâv yok mu pilâv» diye sormuş. Tavşan da:

— «Ben bilmiyo pilâv; av eti var av!» demiş.

Etin kokusunu alınca, gayrı ne pilâv demişler, ne miyav, sabah sabah düşmüşler yola. Tekir kedi önde, tilki ile tavşan arkada, az gitmiş, uz gitmişler; derken, «pır!» demiş, bir keklik fırlamış çalılar arasından. Aman, zaman verir mi tekir! Kaşla göz arasında yay gibi gerilmiş, ok gibi atılmış üstüne... Sonra Tilkiye dönüp:

— «Miyav miyav, bir kınalı av! Gideceğimiz yere elimiz boş, yüzümüz kara gitmiyelim» demiş.

Tavşancık, bunu görünce gözlerine inanamamış, korkudan kanı, iliği kurumuş, tatlı canını kurtarmak için:

— «A burma bıyıklım. Şunun şurasında birkaç kulaç yolumuz kaldı. İzin verirseniz yeleyelpe gidip haber vereyim bizimkilere, yol ağzına çıkıp selâm dursunlar size!» demiş, dememiş, bir göz yumup açıncaya kadar varacağı yere varmış tavşan.

Ötekiler, onun böyle kan ter içinde döndüğünü görünce, ne gözüne bakmışlar, ne kasına, toplanmışlar başına. Tavşan da soluk soluğa anlatmaya başlamış:

— «A bu dağların kurdu, ayısı; o burma bıyıklı dedikleri -lâmı, cimi yok kanlanın dayısı! Alimallah dağa, taşa duman attırıyor uçan kuşu bile havadan alıyor; gayrı kim karşı durabilir ona! İçinizde disine, tırnağına güvenen varsa, gidip karşılasın bu amansızı. Doğrusu, ben canımı yabanda bulmadım.» deyince hepsini bir korkudur alıp kaçacak delik aramışlar. Ayi «he, yok!» dememiş, bir ağaca vurulmuş, domuz «iki, bir!» dememiş, yaprak yığınları arasına gömülmüş. Ötekiler dersen bir göz yumup açıncaya kadar kayıplara karışmış... Bir de misafirler gelip görmüşler ki, ne görsünler! Bir sofra kurulmuş ama, çayır çimen üs-

tüne, ne geldiklerini duyan var, ne selâmlarına duran; in, cin yok ortada... Tekirin tüyleri diken diken olmuş, tilki kardeşe dönüp:

— «Miyav miyav; bize bir tuzak olmasın bu av?» diye sormuş. Tilki de:

— «Korkmayın burma bıyıklım; bu dağların bir töresi vardır: misafirin kılına dokunulmaz! Bir var ki, bunlar akıllarına eseni yapar; kim bilir hangi cehenneme gittiler, geldikleri zaman ağızlarının payını veririz. Hele biz karnımızı doyurmaya bakalım.» deyip koyunun, kuzunun başına çökmüşler ve başlamışlar yemeğe... Derken, domuzun soluğu ile yapraklar birbir savrulmaya başlamasın mı? Dışarı düşünce burnu, bizim Tekir bir fare sanmış bunu, bir pençe atınca birden, vuruldum sanmış domuz, fırlamış yerinden... O fırlayınca, tekir de «tuzağa düştüm» sanmış, tırmanmış bir ağaca... O ağaca tırmanınca, ağaçtaki ayı da «Üstüme geliyor!» sanmış, hemen atlamış yere.. O kendini atınca, «Ağaç yıkılıyor» sanmış tekir o da atlamış birden bire; dalmışlar ormana! Ayı önde, tekir arkada, başlamış bir koşmaca. İkisi de ne yorulmuş ne durmuş; koşmuşlar babam koşmuşlar, sonra gözden kaybolmuşlar..

★

Gel zaman, git zaman.. bir gün gene o dağların ayısı, kurdu bir araya toplanmış. Burma bıyıklının yüzünden başlarına geleni birbir sayıp dökmeye başlamışlar.

Koca domuz:

— «Ben burnumdan vurulunca, teslim bayrağını çekmek için doğruldum ama, o sırada ayı kardeş gözüne ilişmesin mi burmabıyıklının. Onu oradan atmak için burmabıyıklı, tırmanınca ağaca, kurtulmasına kurtuldum ama, burundan oldum» demiş.

Boz ayı:

— «Burmabıyıklı, beni bir daldan atmadan, ben atladım ama ağaçtan, o da atladı ardımdan. Ben kaçtım, o kovaladı; ben kaçtım, o kovaladı; tutmasına tutamadı ama, bir kulağımı çakır diken dağladı, kurtulmasına kurtuldum ama, ben de bir kulaktan oldum» demiş.

Kara kurt da:

— «Yalana borcum ne! Ne ben burmabıyıklıyı gördüm, ne burmabıyıklı beni gördü. Kuş oldum, kanat oldum; dağdan dağa kaçtım. Kurtarmasına postu kurtardım ama, çalı dişledi, diken işledi. Ben de tüyden, tüsten oldum» demiş.

Sonra tilki kardeşe dönüp hep bir ağızdan:

— «Ya sen ne yaptın tilki kardeş; sen ne yaptın o ölüm, dirim günü?» diye sorunca, tilki de:

— «Ben mi» demiş, «ben de şu kaya başında dağdan dağa, dağdan dereye kaçıştığınızı görünce, öyle bir güldüm, öyle bir güldüm ki halinize, benim de gülmekten eğe kemiğim kırıldı.» demiş.

Tilkinin bu sözü öyle bir ağırlarına gitmiş, öyle bir ağırlarına gitmiş ki, hepsi de dişlerini göstermeye başlamış ama, korkuya papuç bırakır mı o! Gene tilkiliğini üstüne alıp:

— «A bu dağların kurdu, ayısı; kim olsa gülmez halinize. Akıl dağılırken siz neredeydiniz! O tavşan olacak ödleğin biri Pireyi bile deve yapar. Hiç onun ağzına bakılır da korkuya, kuruntuya düşülür mü? Benim palabıyıklı dediğim misafir ne bir kaplandı, ne de kaplanın dayısı. Adıyla, sanıyla Tekir kedi derler ona, tekir kedi... Kedi ne ki, ne olsun dişi, tırnağı, dört çöp üstüne gerilmiş bir tüy yumağı! şimdi anladınız mı hangi korkuya papuç bıraktığınızı! De siz, siz olun da gülmeyin bakalım bu halinize...» deyince, kimi kendi budalalığına gülmüş, kimi adlarının iki paralık olduğuna ağlamış, ayı dersen ne gülmeye katılmış, ne ağlamaya; başlamış şıkır şıkır oynamaya.

DENİZ ALTINDA YÜRÜYEN BİR EV

Fransız bilginleri, beş yıl süren bir çalışma sonucunda, «deniz altında yürüyen bir ev» yapmayı başarmışlardır. 25 metre boyunda ve 220 ton ağırlığındaki bu denizaltı evi, okyanusun 500-600 m derinliklerinde bilimsel araştırmalar yapmada kullanılacak ve bilginlerden, teknisyenlerden, dalgıçlardan kurulu 10 kişilik mürettebatı barındıracaktır.

YEDİ YAŞINDA BİR ÇOCUK ANNESİNİ KURTARDI!

Elena Soru adında 33 yaşındaki bir İtalyan kadını, geçenlerde evinin salonunda ansızın kalp krizi geçirmiş ve komaya girmişti. Bunu gören 7 yaşındaki oğlu Giovanni, hemen annesinin başucuna koştu kalbinin üstüne yaptığı uzun bir masajdan sonra, kadını kendine getirdi. Giovanni, birkaç gün önce televizyonda, bir kalp krizi geçirmekte olan hastanın masajla nasıl ayıltıldığını seyretmişti.

OKUYUCU KÖŞESİ

SABAHAT KIZILDAĞ : Halit Ağa Cad. Şemsitap Ap. Kadıköy - İSTANBUL. **(15 yaşında, lise öğrencisi. Yaşıtı kız arkadaşlarla İngilizce ve Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

İBRAHİM KIZILDAĞ : Halit Ağa Cad. Şemsitap Ap. Kadıköy - İSTANBUL. **(12 yaşında, ortaokul öğrencisi. Yaşıtlarıyla mektuplaşmak istiyor.**

İSMAİL KIZILDAĞ: Halit Ağa Cad. Şemsitap Ap. Kadıköy - İSTANBUL. **(10 yaşında, ilkokul öğrencisi. Kartpostal biriktiren kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

AHMET ÖZÇİÇEK: Şehit Nuri Pamir sokak, 3/3, Ortaköy - İSTANBUL. **(15 yaşında. Okumaktan ve sinemadan hoşlanan kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

AGÂH ÖZKARA: Yahya Kemal Cad. Banka Evleri No. 4/A, Blok: 2, Yenimahalle - ANKARA. **(Pul ve kartpostal biriktiren kardeşlerle mektuplasmak istiyor.)**

ARSLAN ÖZÇELEBİ : Trabzon Lisesi, 6 Fen/A, 3466 - TRABZON. **(Kartpostal değişmek ve mektuplaşmak istiyor.)**

JOHN ARSLAN : 1699. Sokak, No. 13, Karşıyaka - İZMİR. **(16 yaşında Pulculuğa ve hayvanlara meraklı kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

MEHMET AY: Yapı Enstitüsü, 2/E, 730, Levent - İSTANBUL. **(17 yaşında. Çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

İLKBAHAR

İlkbahar geldi artık,
Çocuklarla doldu kırlar,
Bahçeler dolu erik,
Açıldı papatyalar.

Tarlalar yeşeriyor,
Vızır vızır arılar,
Son karlar da eriyor,
Yaşasın ilkbahar!

HALÛK DENİZ
(Cumhuriyet İlkokulu, 4/C öğrencisi - ANKARA)

BAHAR

Her taraf yeşillik, kuzular zıp zıp zıplıyor,
Dereler şırıl şırıl, kelebekler uçuyor,
Masmavi gökyüzü, kuşlar cıvıldıyor,
Kış uykusuna yatan hayvanlar uyanıyor,
Uyanıyor toprak ana...
Uzuyor gündüzler, kısalıyor geceler,
Leylekler geliyor gene,
Geliyor ilkbahar...

FÜSUN TOSUN
(Gazi Mustafa Kemal İlkokulu, 2/D öğrencisi - ANTALYA)

GÜN

Sabah olur
Güneş doğar
Gündüz olur
Kuşlar öter
Öğle olur
Yemek yenir
Güzel bir uyku çekilir
Akşam olur
Güneş batar
Herkes işinden
Evine koşar
Gece olur
Misafirlik başlar
Komşular birbirine gider
Yenilir, içilir eğlenilir
Bir gün böyle geçirilir.

NESRİN TOKATLI
(Sarar İlkokulu, 3/E, 1177 - ANKARA)

BAHAR VE GÖÇMEN KUŞLAR

Göçmen kuşlar durmaz gelir,
Hepimizi sevindirir,
Açıyor çiçekler, uçuyor kelebekler,
Geldi diye ilkbahar...

SALİHA DOĞAN
AYDIN

BAHARDA

Çiftçiler tarlaya gider,
Kırları süsler çiçekler,
Papatyalar, menekşeler.
Koşar zıplar çocuklar.
Göçmen kuşlar gelirler.
Kelebekler uçarlar,
Kovanlarda arılar
Petek petek bal
yaparlar...

SİBEL DENİZLİ
(Altıeylül İlkokulu, 3/B öğrencisi Gönen - BALIKESİR)

YAĞMUR

Yağmur olmasaydı,
Ne olacaktı dünya?
Güneş kızartırdı her yeri
Tıpkı ızgara gibi!
Yağmur ne güzel yağar,
Azı yarar çoğu zarar...

SAAT

Horozun yerini tutar,
Zır zır diye çalar,
Tembelleri uyandırır,
Kalkın! diye bağırır.

FEYYAZ DOLCAN
(Kâzım Karabekir İlkokulu, 5/C öğrencisi, Bakırköy - İSTANBUL)

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER **(Baştarafı 15. sayfada)**

HÜLYA BENLİ (İstanbul - 15.4.55), CEZMİ KİBAROĞLU (Erzurum - 18.4.56), ✱SEDA SOLELLİ (İstanbul - 14.4.60), DOĞAN ÇIRAKOĞLU (Ankara - 15.4.62), MEHMET ARIKAN (Maraş - 15.4.55), SEDAT KINCI (Ankara - 19.4.62), VEDAT KARACA (Kocaeli - 17.4.61), ✱AYŞE ÖZDE (Eskişehir - 19.4.61), LÂLE DEMİRTÜRK (Çanakkale - 15.4.56), HAYDAR GÜLGEÇ İstanbul - 15.4.58), ✱NEVZAT AYKAN (Ankara - 19.4.55), MÜCAHİT BÜKÜCÜLER (Bursa - 18.4.61), COŞKUN KAYNAK (İstanbul - 17.4.55), GÜLGÜN HARBİ (İstanbul - 16.4.58), FERRUH AKSU (Aşkale - 20.4.57), SEMA SUNTEKİN (İstanbul - 21.4.57), AYFER GERMİYANLI (İstanbul - 17.4.57), FATİH ARHUN (Ankara - 14.4.58), MEHMET ESENDAL (İstanbul - 20.4.60).

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır. **(✱)** İşaretliler kur'ada doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

Bilmece Bildirmece

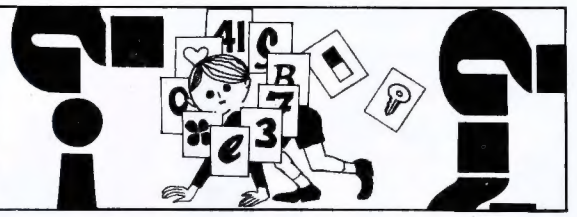

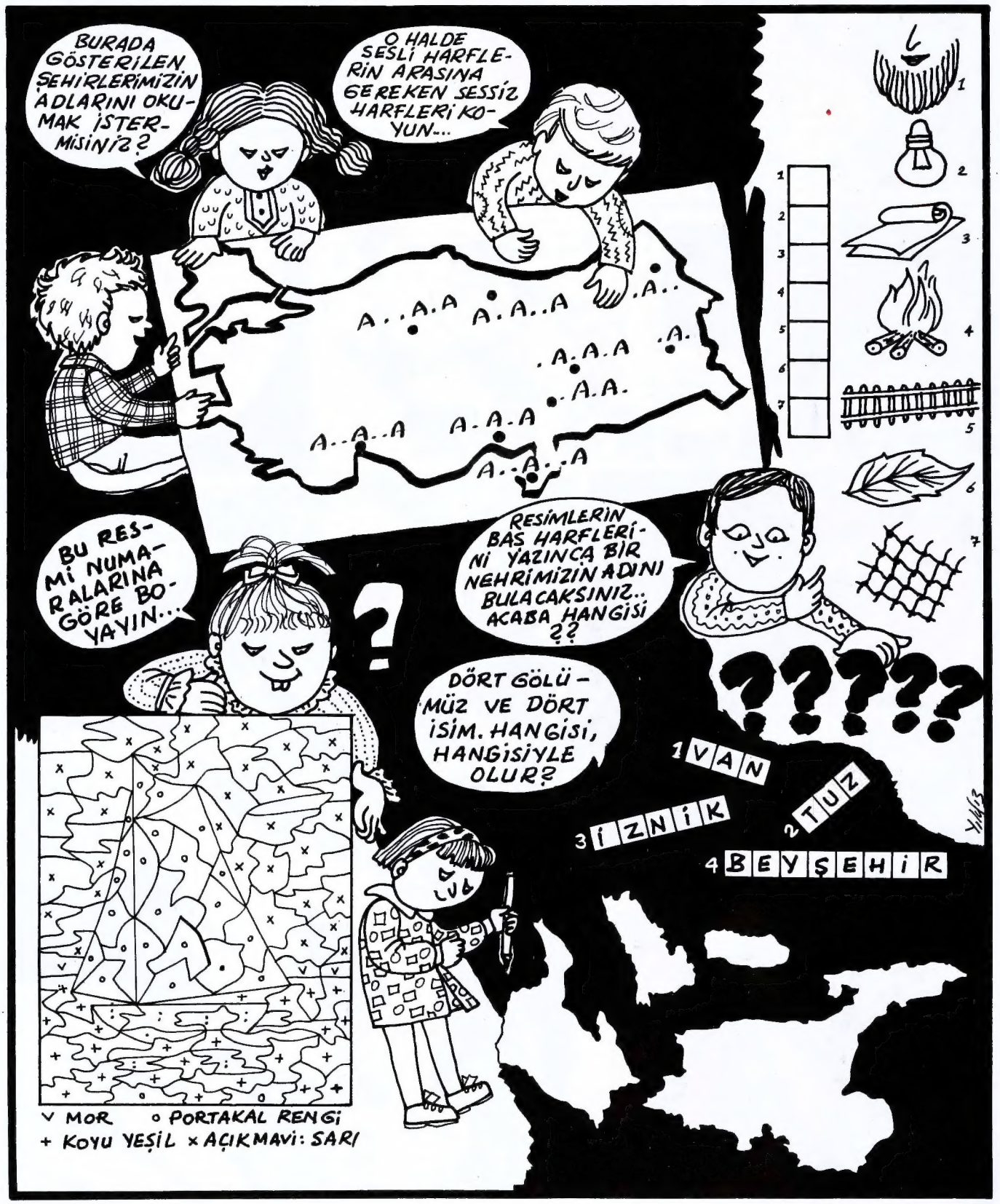

Doğan Kardeş
INDIRIMLI KITAP KUPONU
20 Kuruş
Doğan Kardeş
DOĞUM GÜNÜ HEDİYE KUPONU

(Devamı var)